

Glønborg (KRF):

Den 4. december kritiserede hr. Svend Auken kraftigt udformningen af miljøkapitlet i unionstraktaten. Han betegnede faktisk miljøkapitlet som uacceptabelt.

Ritzau citerer hr. Svend Auken for at have sagt:

»Socialdemokratiet kan ikke sige ja til en EF-traktat, hvor der ikke gives adgang til flertalsafstemning på miljøområdet.« Ritzau oplyser yderligere, at hr. Svend Auken stærkt beklagede, at der kræves enstemmighed på en lang række vigtige områder, f.eks. med hensyn til energi og alle former for miljøafgifter.

Er der virkelig sket så stor en ændring siden hr. Svend Aukens udtalelse den 4. december, at Socialdemokratiet føler grund til acceptere miljøafsnittene i den nuværende traktat, eller sidder der et eller andet sted i socialdemokratiske miljøhjerter en nagende tvivl om, hvorvidt man har slugt noget, som man ikke burde sluge?

Er det karakteristisk for holdningen, at jeg ikke synes at se nogle af Socialdemokratiets stærke miljøfolk til stede under debatten?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil garantere hr. Bjørn Westh, at jeg ikke vil komme med den slags lave bemærkninger om partiets situation, men jeg vil stille et direkte spørgsmål.

Når hr. Bjørn Westh priser miljøafsnittet så højt og samtidig siger, hvor dejligt det er, at vi nu kan få nye EF-skatter på miljøafdelingen, så vi kan få CO₂-afgifter og andre afgifter, synes jeg, det bør gentages fra denne talerstol, at Socialdemokratiet altså ser EF-unionen som en mulighed for at trække nye skatter ned over den danske befolkning. Jeg synes, det er en ganske interessant konstatering.

Når hr. Bjørn Westh videre taler om den sociale dimension, er det også interessant at måtte konstatere, at Socialdemokratiet i Danmark tænker mere på den portugisiske syerske end på, hvordan overenskomsterne stadig kan bevare deres frivillighed i Danmark. Jeg ville dog have ønsket, at Socialdemokratiet havde bevarer roen og havde set på de danske muligheder frem for de portugisiske i denne sag.

Når hr. Bjørn Westh siger, at vi skal tage op til overvejelse, om der er noget, der skal føres

fra søjle 2 til søjle 1 – jeg er nødt til at gøre det kort her og nøjes med søjlebetegnelserne – må jeg sige, at man altså må kigge i det udmærkede notat fra Justitsministeriet, som vi diskuterede før, og hvor det helt klart og tydeligt står, at det kan lade sig gøre med kvalificeret flertal, hvis vi har sagt ja til EF-unionen.

Det er en meget væsentlig grund til, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til at give carte blanche til et tilfældigt flertal i Europa.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Først til hr. Gade. Jeg er glad for, at hr. Gade mener, at EF kan formulere fornuftige regler, som det er vigtigt at så mange lande som muligt er med i. Vi er glade for, at i hvert fald 11 lande nu er med i den sociale dimension. Vi håber også, at Labour vinder, så England kan melde sig ind.

Det var England, der ønskede at få en undtagelse, og Englands konservative regering fik sit ønske opfyldt. Hvis England, inden traktaten træder i kraft, siger, at det ikke ønsker at benytte sig af den undtagelse, er der ikke noget at genforhandle; så melder de sig bare ind i det, der gælder for alle de andre lande.

Til hr. Glønborg vil jeg gerne sige, at de udtalelser, som hr. Glønborg refererer, er meget forældede. Det var på det tidspunkt, at der blev sagt, at der ville blive indført undtagelsesregler, så man ikke kunne indføre kvalitetskrav ved kvalificeret afstemning for emissioner, for vandledning osv. Det var derfor, at jeg i min tale understregede, at der er kvalificeret flertal, hvis man skal fastsætte krav om luftforurening, jordforurening, vandforurening osv. Så det er tilbage i historien, hr. Glønborg har hentet sit citat, der derfor ikke er relevant i den diskussion, vi har i dag.

Fru Annette Just har ret i, at jeg synes, det er en fordel, at der kan pålægges miljøafgifter, for det hjælper på miljøet, at man kan styre en adfærd. Vi kan desværre ikke som minimum vedtage dem med de mange penge i, men jeg så gerne, at miljøafgifter kunne afløse noget af indkomstskattens byrde på de enkelte borgere. Vi ser det ikke som noget problem, for vi tror, at miljøafgift er en markedsøkonomisk god måde at påvirke miljøpolitikken på.

Der er fuld frihed til at indgå overenskomster, men det er en fordel for den danske arbej-